

Sygnatura akt XII K 12/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia SO Marek Celej

Protokolant: Marlena Migda

Bez udziału Prokuratora

Przy udziale oskarżyciela posiłkowego S. B.

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2021 r.

sprawy S. K. syna J. i J. z d. C. urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 25 lutego do 27 lutego 2020r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, doprowadził S. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie nie mniejszej niż z 142 950 zł w ten sposób, że wprowadził ww. w błąd co do tożsamości osoby podającej się w zaangażowanej rozmowie telefonicznej za funkcjonariusza Policji i wywołał u pokrzywdzonej fałszywe przekonanie o udziale w czynnościach służbowych Policji i konieczności przekazania pieniędzy, które następnie zostaną jej zwrócone przy czym rola S. K., polegała na tym, że odebrał od S. B. pieniądze w gotówce w łącznej wysokości 9 250 zł oraz za pomocą otrzymanej od pokrzywdzonej karty bankomatowej wraz z numerem PIN wypłacił w bankomatach przy ul. (...) w W., oraz przy ul. (...) w W., przy ul. (...) w W. oraz przy ul. (...) w W. pieniądze w łącznej kwocie 133 700 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 28 lutego 2020r. w W. w Oddziale Banku (...) S.A. przy ul. (...), działając celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, usiłował doprowadzić S. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 215 000 zł poprzez nakłonienie jej do wypłacenia oszczędności z lokaty w banku (...) S.A. w ten sposób, że wprowadził ją w błąd co do tożsamości osoby podającej się w zaaranżowanej rozmowie telefonicznej za funkcjonariusza Policji i wywołał u pokrzywdzonej fałszywe przekonanie o udziale w czynnościach służbowych Policji i konieczności przekazania pieniędzy, które następnie zostaną jej zwrócone, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracownika banku, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w dniu 5 marca 2020r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, usiłował doprowadzić M. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 4 000 zł w ten sposób, że po uprzednim nawiązaniu do kontaktu telefonicznego na numer stacjonarny pokrzywdzonej przez nieustaloną osobę, która podała się za funkcjonariusza Policji, wprowadzając w ten sposób ww. pokrzywdzoną w błąd co do swojej tożsamości, pod pretekstem działającej szajki złodziei, chcąc ją okraść, polecił przekazać pieniądze tajemnemu funkcjonariuszowi Policji, gdzie S. K. pośredniczył w odbieraniu pieniędzy, lecz

zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka

1. oskarżonego S. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt I a/o, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności

1. oskarżonego S. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt II a/o, tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. w zw. 294 § 1 k.k. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. 294 § 1 k.k. skazuje go i wymierza karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności

2. oskarżonego S. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt III a/o, tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. w zw. 294 § 1 k.k. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. 294 § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

3. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach 1, 2 i 3 wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na rzecz S. B. w kwocie 142 950,00 zł

5. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. od dnia 05 maja 2020 r. do dnia 31 marca 2021 r.

6. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego S. K. od uiszczenia kosztów postępowania sądowego w sprawie i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 12/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może			

ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		S. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd podzielił wnioski wyczerpującej i jasnej opinii biegłych lekarzy psychiatrów i uznał, że stan psychiczny oskarżonego w odniesieniu do zarzucanych mu czynów nie znosił ani nie ograniczał zdolności rozpoznania znaczenia czynu i zdolności pokierowania swoim postępowaniem (nie zachodzą warunki			

określone w art. 31 § 1 i 2 k.k.).

Oskarżonego **S. K.**, w ramach czynów opisanych w akcie oskarżenia w punktach 1-3, Sąd uznał za winnego tego, że:

I. oskarżony w okresie od 25 lutego do 27 lutego 2020r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, doprowadził S. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie nie mniejszej niż z 142 950 zł w ten sposób, że wprowadził ww. w błąd co do tożsamości osoby podającej się w zaangażowanej rozmowie telefonicznej za funkcjonariusza Policji i wywołał u pokrzywdzonej fałszywe przekonanie o udziale w czynnościach służbowych Policji i konieczności przekazania pieniędzy, które następnie zostaną jej zwrócone przy czym rola S. K., polegała na tym, że odebrał od S. B. pieniądze w gotówce w łącznej wysokości 9 250 zł oraz za pomocą otrzymanej od pokrzywdzonej karty bankomatowej wraz z numerem PIN wypłacił w bankomatach przy ul. (...) w W., oraz przy ul. (...) w W., przy ul. (...) w W. oraz przy ul. (...) w W. pieniądze w łącznej kwocie

133 700 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo

II. w dniu 28 lutego 2020r. w W. w Oddziale Banku (...) S.A. przy ul. (...), działając celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, usiłował doprowadzić S. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 215 000 zł poprzez nakłonienie jej do wypłacenia oszczędności z lokaty w banku (...) S.A. w ten sposób, że wprowadził ją w błąd co do tożsamości osoby podającej się w zaaranżowanej rozmowie telefonicznej za funkcjonariusza Policji i wywołał u pokrzywdzonej fałszywe przekonanie o udziale w czynnościach służbowych Policji i konieczności przekazania pieniędzy, które następnie zostaną jej zwrócone, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracownika banku, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

III. w dniu 5 marca 2020r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści

majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, usiłował doprowadzić M. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 4 000 zł w ten sposób, że po uprzednim nawiązaniu do kontaktu telefonicznego na numer stacjonarny pokrzywdzonej przez nieustaloną osobę, która podała się za funkcjonariusza Policji, wprowadzając w ten sposób ww. pokrzywdzoną w błąd co do swojej tożsamości, pod pretekstem działającej szajki złodziei, chcącej ją okraść, polecił przekazać pieniądze tajnemu funkcjonariuszowi Policji, gdzie S. K. pośredniczył w odbieraniu pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

Popelnione przez oskarżonego czyny wyczerpały dyspozycję przepisów:

- przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

- przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

- oraz przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Przepis art. 286 § 1 k.k. określa zachowanie karalne jako doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez m.in. wprowadzenie w błąd, czyli wywołanie w świadomości pokrzywdzonego lub innej osoby, której mienie stanowi przedmiot rozporządzenia dokonywanego przez wprowadzonego w błąd fałszywego wyobrażenia, a więc rozbieżności pomiędzy rzeczywistością, a jej odzwierciedleniem w świadomości dokonującego rozporządzenia mieniem. Omawiany czyn zabroniony jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem. Przez rozporządzenie mieniem rozumieć należy wszelkie czynności prowadzące do zmiany stanu majątkowego, w szczególności zmiany we władaniu mieniem. Przepis art. 286 § 1 k.k. odnosi się wyłącznie do takich przypadków rozporządzenia mieniem, które można uznać za niekorzystne. doprowadzeniu do skutku w postaci rozporządzenia własnym lub cudzym

mieniem. Sprawca musi działać z zamiarem bezpośrednim kierunkowym. (vide wyroki Sądu Apelacyjnego w Warszawie: z dnia 17 grudnia 2012 roku sygn. akt II AKa 290/12 oraz z dnia 12 czerwca 2013 roku sygn. akt II AKa 164/13). Odnośnie znamienia dotyczącego uzyskania korzyści majątkowej, wskazać należy, że korzyścią majątkową, stanowiącą cel działania sprawcy przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., jest ogólne polepszenie sytuacji majątkowej, co może polegać na zwiększeniu aktywów lub zmniejszeniu pasywów (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 października 2013 roku sygn. akt II AKa 280/13).

Oskarżony dopuścił się przestępstwa opisanego w pkt II a/o w stosunku do mienia znacznej wartości (łącznie kwota środków pieniężnych co do których nakłaniał do wypłaty wynosiła 215 000 zł). Zgodnie z art. 294 § 1 k.k. sprawca przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. popełnionego w stosunku do mienia znacznej wartości podlega surowszej odpowiedzialności karnej, aniżeli przewidziana w art. 286 § 1 k.k.

Mieniem znacznej wartości, zgodnie z art. 115 § 5 k.k. jest mienie, którego wartość w chwili popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych.

W ocenie Sądu oskarżony S. K. niewątpliwie swoim działaniem – „będąc kurierem” działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami wprowadzał swoim działaniem pokrzywdzonych w błąd poprzez fałszywe podawanie się za funkcjonariusza policji biorącego udział w prowadzonym śledztwie, gdzie oszustami mieli być pracownicy banku i z tego powodu zagrożone są lokaty w wyniku czego pokrzywdzona S. B. przekazywała swoje pieniądze w gotówce jak również przekazała kartę wraz z kodem PIN za pomocą której oskarżony wypłacał z w bankomatach pieniądze.

Działanie oskarżonego doprowadziło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wyniku, której oskarżony S. K. otrzymywał korzyść majątkową w postaci 142 950,00 zł.

Należy zauważyć, iż każdy z popełnionych czynów przez oskarżonego opierał się na tym samym planie działania zgodnie

z którym, pokrzywdzone odbierały telefon od osób podających się za funkcjonariuszy, przekazaniu informacji, iż trwa postępowanie w przedmiocie oszustw. Następnie podający się za funkcjonariuszy przekonywali o konieczności przekazania przez pokrzywdzone środków pieniężnych celem ich ochrony przed rzekomymi oszustami planującymi przejęcie pieniędzy. Wyjaśnienia oskarżonego złożone podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym stanowiły jedynie przyjętą przez oskarżoną linię obrony, zmierzającą do umniejszenia swojego udziału w przedmiotowym przestępstwie, by w konsekwencji maksymalnie zminimalizować swoją odpowiedzialność. Pomijając niekonsekwencję początkowych depozycji oskarżonego ocena strony podmiotowej zarzucanych mu czynów jednoznacznie wskazuje, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami. Proceder dzwonienia na numery stacjonarne w poszukiwaniu osób, które podejmą rozmowę, ustalenie szczegółów, odbiór pieniędzy przy jednoczesnym połączeniu telefonicznym dowodzą,

że taka ilość czynności wymaga podziału ról. Sąd podziela bowiem pogląd wyrażony w orzecznictwie, że „współsprawstwo jako jedna z postaci sprawstwa oznacza wykonanie czynu zabronionego wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, a to z kolei oznacza zachowanie zgodne z podziałem ról, co sprawia, że nie każdy ze współsprawców musi osobiście realizować wszystkie znamiona przestępstwa, każdy jednak musi podejmować takie działanie, które łącznie z działaniem innego uczestnika porozumienia zmierza do dokonania przestępstwa. Innymi słowy, dla przyjęcia współsprawstwa nie jest konieczne, aby każda z osób działających w porozumieniu realizowała własnym działaniem znamię czynu zabronionego, lecz wystarczy, iż osoba taka - dążąc do realizacji zaplanowanego wspólnie czynu - działa w ramach uzgodnionego podziału ról, co najmniej ułatwia bezpośredniemu sprawcy wykonanie wspólnego celu. Tak więc cechą współsprawstwa jest to, że umożliwia ono przypisanie jednemu ze współsprawcy tego, co uczynił jego współnik w wykonaniu łączącego ich porozumienia. (por. postanowienie SN z dn. 2003.05.05, V KK

346/05, LEX nr 78912).

Współsprawstwo polega na tym, że dwie lub więcej osób, działając w porozumieniu, realizuje czyn zabroniony, przy czym owo porozumienie musi nastąpić przed lub w trakcie tej realizacji, jego forma jest dowolna, a istotę wyczerpuje uzgodnienie popełnienia wspólnie przestępstwa. Do przyjęcia współsprawstwa nie jest konieczne "własnoręczne" realizowanie znamion czynu zabronionego, gdyż decyduje wspólne popełnienie przestępstwa według uzgodnionego podziału ról (wyrok SN z 19 czerwca 1978 r., OSNKW 1978, poz. 110). Współsprawcą zatem jest ten, którego zachowanie dopełniło zachowanie innych uczestników postępowania w stopniu, który zgodnie z porozumieniem i podziałem ról współdecydował o popełnieniu przestępstwa. Na wypełnienie przez oskarżonego znamion zarzucanych mu czynów w wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wskazuje m.in. to iż w trakcie odbioru pieniędzy pokrzywdzona była w połączeniu telefonicznym z podającym się za funkcjonariusza policji.

Pieniądze należące do pokrzywdzonej S. B. zostawały następnie przekazywane

bezpośrednio oskarżonemu, a także została przekazana karta bankomatowa wraz z kodem PIN. Oskarżony nakłaniał również pokrzywdzoną do likwidacji lokaty twierdząc jak sąd wskazał powyżej, iż pieniądze są fałszywe i zachodzi potrzeba sprawdzenia ich autentyczności. Powyższy mechanizm oskarżony zastosował także w przypadku pokrzywdzonej M. S..

Oskarżony popełnił przypisane mu czyny z zamiarem bezpośrednim mając na celu osiągnięcie korzyści majątkowej. Wobec powyższego stopień winy oskarżonego należy ocenić jako znaczny, oskarżony będąc osobą dorosłą, posiadając doświadczenie życiowe posiadał pełną świadomość konieczności porządku prawnego do czego się nie zastosował.

W sprawie oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze w trybie art. 387 k.p.k.

Sąd Okręgowy uznał, iż uwzględnienie wyżej opisanego wniosku jest zasadne albowiem w sprawie spełnione zostały przesłanki formalne wskazane w art. 387 k.p.k., a w szczególności okoliczności popełnienia przestępstw

nie budziły wątpliwości. Z tych względów, uznano oskarżonego S. K. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i orzeczono wnioskowaną karę. W tym miejscu dodać należy, że nie stanowiła przeszkody do ustalenia, że zachodzą warunki określone w art. 387 k.p.k. zmienność postawy oskarżonego S. K., który na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia czynów, następnie w toku posiedzenia przed Sądem ostatecznie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.3. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.4. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. K.	1., 2., 3., 4	I., II., III.	<p>Odnosząc się do wymiaru kary, Sąd uwzględnił dyrektywy określone w art. 53 k.k., kierując się głównie tym, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, a także mając na uwadze cele wychowawcze, jakie spełniać ma orzeczona kara.</p> <p>Sąd wziął pod uwagę rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa</p>

–godzenie w istotne dobro chronione prawem, jakim jest mienie człowieka, wykorzystanie wieku pokrzywdzonych, a także powoływanie się na pracownika instytucji, która zbudza zaufanie w szczególności u osób starszych co wskazuje na znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów, nadto uwadze Sądu nie uszła wysokość szkód powstałych w mieniu pokrzywdzonej w wyniku przestępczego działania oskarżonego, działania z najniższych pobudek, tj. chęci osiągnięcia zysku i popełnianie przestępstw na szkodę osób starszych i z racji wieku często niezdolnych do oceny zagrożenia.

S. K. jest także osobą siedmiokrotnie karaną za umyślne występki. Okoliczności te w ocenie Sądu wskazują na znaczny stopień ich demoralizacji oraz długotrwały i ugruntowany brak poszanowania dla obowiązujących norm prawnych i inspirujących jej norm moralnych.

Sąd miał jednak także na względzie to, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów co wskazuje na początek krytycyzmu oskarżonego wobec popełnionych czynów i co winno

znaleźć odzwierciedlenie w wymiarze kary. Wymierzając oskarżonemu kary jednostkowe pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, zarówno poprzez odstraszenie potencjalnych sprawców, którym wymiar kary winien uświadomić nieopłacalność podobnych zachowań, jak też poprzez kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, uświadamiając, że w ramach obowiązującego porządku prawnego sprawca przestępstwa zostanie wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności karnej.

Sąd wymierzył oskarżonemu kary:

- za pierwszy czyn 2 lat pozbawienia wolności
- drugi czyn 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności
- trzeci czyn 1 roku pozbawienia wolności

Uwzględniając przesłanki o charakterze indywidualno – prewencyjnym, Sąd orzekł karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności uznając, że kara spełni swe cele, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Sąd wziął

			<p>pod uwagę, że oskarżony wykazał skruchę z powodu popełnienia przestępstw, o czym świadczy przyznanie się do winy.</p> <p>Wymierzona kara jest zdaniem sądu adekwatna do stopnia zawinienia i szkodliwości społecznej czynu oraz spełni cele prewencji ogólnej i szczególnej, jak również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie sądu tak ukształtowana kara stanowi odpowiednią represję wobec oskarżonego – adekwatną, a jednocześnie nie nadmiernie dolegliwą.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. K.	5.	I.	Stosownie do treści art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł na rzecz pokrzywdzonej S. B. obowiązek naprawienia szkody w kwocie 142 950,00 zł
S. K.	6.	I., II., III.	Mając na uwadze, że S. K. został zatrzymany w niniejszej sprawie w dniu 05 maja 2020 roku, a następnie zastosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania (który stosowany był w dacie

		<p>wydania wyroku), na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu S. K. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, okres rzeczywistego pozbawienia w sprawie od dnia 05 maja 2020r. r. do dnia 31 marca 2021r. tj. do dnia wydania wyroku przez Sąd I Instancji.</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>W sprawie wobec oskarżonego S. K. zapadł wyrok w trybie art. 387 k.p.k., tj. w wyniku dobrowolnego poddania się przez oskarżonego karze. Zgodnie zaś z art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie wyroku wydanego w trybie art. 387 k.p.k. powinno zawierać co najmniej wyjaśnienie podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych w nim rozstrzygnięć, do których to elementów</p>		

Sąd ograniczył niniejsze pisemne uzasadnienie.		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7.	<p>Sąd zwolnił oskarżonego S. K. od ponoszenia kosztów postępowania działając w tej mierze w oparciu o art. 624 § 1 k.p.k.. Mając na uwadze w szczególności wysokość orzeczonego obowiązku naprawienia szkody na rzecz S. B. Sąd uznał, że w realiach przedmiotowej sprawy oskarżony powinien w pierwszej kolejności zadośćuczynić swoim obowiązkom wobec pokrzywdzonej, a nadto</p> <ul style="list-style-type: none"> - skazanie oskarżonego, - jego pobyt w warunkach izolacji penitencjarnej, - złe warunki materialne oskarżonego 	
6. 1Podpis		